

Lumea magică a copiilor

Pia Brînzeu

A vizita o expoziție în care expun copiii este ca și cum ai deschide un geam spre o livadă în floare. Ești îmbătat de puterile miraculoase ale unor vârste fragede, ale unor începuturi, unde, ai crede cu naivitate, nu apar nici ambițiile deșarte, nici răul, invidia sau nedreptățile ce guvernează lumea adulților. Ți se pare, atunci când le vezi desenele sau modelajele din lut, că li se așază mai bine culorile în ochi și că lumea lor de basm este mai dreaptă, mai sigură pe sine și mai sănătoasă decât oricare din lumile imaginate de noi. În plus, pentru că nu au ajuns încă să trăiască suferințele maturilor, tinzi să crezi că ar trebui să fie mai echilibrați sau mai senini, iar dialogul cu tot ce-i înconjoară ar trebui să fie mai simplu și mai entuziast. În două volume celebre, "Cântecele inocenței" și "Cântecele experienței", un poet romantic englez, William Blake, a descris inocența copiilor în opoziție cu experiența adulților, sugerând că cei mici sunt încă legați de lumea îngerilor și a spiritelor superioare, de unde vin, curați, atunci când se nasc și unde se reântorc, atinși de toate păcatele maturității, când își încheie viața. Și totuși, așa cum dovedește expoziția organizată de Centrul de Diagnostic și Art-terapie „Eliza Ionescu” la Galeria „Calina”, îți dai seama că și sufletele micuțe de copii cunosc angoase, nesiguranțe și ambiguități.